

MOSKOU - DE BLOEDIGE CENTRALE !

De filialen van Moskou, de Stalinistische partven, gaan voort met de ophitsing van moord tegen Spaanse revolutionairen er wel op een wijze die zijn weerga in de geschiedenis niet vindt.

Nu een zich noemde Marxistiese organisatie de P.O.U.M. in Spanje voor de rechtbank moet komen is het smerige moordgehuil niet van de lucht !

Nadat eerst de leiders van de POUM, waaronder Andreas Nin, vroegere aanhanger van Moskou, door de Spaanse PETAALDE Stalinisten gesluipmoord zijn, beschuldigen zij nu de POUM van spionage ten voordele van Franco. Dit alles is een zuivere copie van de Russiese moordprocessen, waarvan ook nu weer elk bewijsmateriaal ontbreekt !

Voor proletariers is dit alles niets vreemds, wie niet de uitbuitingsstaat Rusland verdedigt, wordt ingedeeld bij spionnen en fascistten. De Russiese machthebbers, geraffineerd als ze zijn, gebruiken het fascisme als de boeman, om feitelijk e i g e n fascisme MET ROOD JASJE te dekken !

De Russiese bourgeoisie treedt tegen elke proletariese greepering op, die de bezitsverhoudingen wil aantasten. Rusland is de beul van het internationale groot-kapitaal, die tot taak heeft IEDERE PROLETARIESE VERZETSPEWEGING OF REVOLUTIE TE ONTHOOFDEN EN TE VERMOORDEN !

"DE ZWARTE KAT" ! Het vroegere dagblad "De Tribune" nu "Volksdagblad" heeft ----- altyd een belangrijke plaats ingenomen als het ging om het besmeuren van proletariese krachten !

Daarbij zijn ze nooit kieskeurig geweest bij het gebruiken van de meest viese, ongere elementen. Dit edele voorlichtingsblad heeft o.a. een medewerker J o h a n V i s s e r genaamd. Deze man was vroeger redacteur

v a n e e n P O R N O G R A F I S C H e b l a d: "DE ZWARTE KAT" tevens een bekend bestryder van de Russiese revolutie van 1917 (Zie congres-verslag der Communistiese Party Holland van 1923 !)

Is er van zulke liederen nu iets anders te verwachten dan warme verdedigers van de burgerlijke democratie ?? Moeten zulke schavuiten niet met alle macht een beweging neerslaan die "hun mooie samenleving" aantast ? Een bewijs ervoor dat elk suet welkom is, als het gaat om revolutionairen den dood in te jagen, blijkt uit een artikel in het "Volksdagblad" van 16 Juli 1938.

Om nu te bewijzen wat een spionnenbende de POUM zou zijn, wordt gebruik gemaakt van..... een Katholiek Spaanse schrijver José Bergamin !

ROME HEEFT ZIJN SPOREN VERDIEND DOOR DE VOORUITGANG IN BLOED OM TE ZETTEN..... DE MOSKOUSE VRIJAGE MET ROME LEIDT NU TOT HET BLOED-HUWELIJK !

Deze "mijnheer" José Bergamin schrijft dan :

"Door het verraad van Mei 1937 ontmaskerde de Trotskistische organisatie in Spanje, de POUM, zich als een bijzonder werkzaam instrument, dat door het fascisme gebruikt werd in het republikeinse binnenland.

Gedurende heel de tyd, waarin dergelijke feiten niet naar voren komen, is het gemakkelijk, om een geheime actie van dit karakter onder revolutionaire maskering te voeren. Maar de felheid van de oorlog die tussen mensen een bloedige scheidslijn trekt, bezit deze deugd, dat ze door de noodzaak die beslissend voor haar is, de geheime vyanden ontmaskert, terwijl deze, vroeger of later, gedwongen zijn openlijk op te treden, willen zij hun doeleinden verwezelijken."

"De gebeurtenissen van Mei 1937 in Barcelona hebben aangetoond, dat de P.O.U.M. en haar leiders slechts een miniatuur-partytje van verraders waren. Het onderzoek der feiten heeft daarenboven nog aangetoond, dat het niet eens om een party ging, maar om een spionnen-organisatie, die het ogluikend met den vijand eens was, maar die geheel in zijn handen berustte en een onvervreemdbaar deel uitmaakte van de internationale fascistiese organisatie in Spanje !

Voor ons moet de waarschuwing in dit alles duidelijk zijn. Het verdedigen van individuen, die van een dergelijke misdaad beschuldigd worden, is juist datgene, waartoe noch een party noch een vrij mens kan overgaan. Het is voor een advocaat weggelegd, de verdediging der misdadigers voor de gezworenen op zich te nemen. En de verdediging van misdadigers van dit soort, hij moge verrader zijn of spion, betekent niet, dat men den mens verdedigt, maar zijn misdaad. In de omstandigheden van deze oorlog komt dat neer, dat men zich volledig vereenzelvigd met den vyand. Het Spaanse Trotskisme of ook de Spaanse Trotskisten te verdedigen, die voor een vergrijp van deze aard vervolgd worden, betekent gewoonweg, dat men overloopt naar het kamp van de vijand. Wanneer men daartoe besluit, dan moet men de morele moed bezitten, dit ook openlijk te verkondigen."

ERNSTIGE LEZER ! waar levert deze Paap nu èèn enkel bewijs dat P.O.U.M. mensen fascistien of spionnen zouden zijn ? Ge zoekt er tevergeefs naar, omdat ze er niet zijn en nooit bestaan hebben ! ! !

HET ZIET ER NAAR UIT OF HET ZO UIT DE STALINISTIESE FABRIEK KWAM !

Als Raden-Communisten stellen we ons echter de POUM-mannen, we zijn het niet politiek met hen eens, MAAR HET ZIJN KERELS DIE HUN LEVEN GAVEN IN DE STRYD VAN DE SPAANSE ARBEIDERS !

Maar het zijn geen gitmengers zoals de hedendaagse Stalinistische stroopers werken met Steunlijsten van de Spaanse arbeiders en voor de eigen zek te spekken van de heren bonzen en hun snollen !

De Moskouse bloedcentrale zal voor eeuwig in de geschiedenis worden opgetekend en de heren van het slag Jose Bergamin zullen door het proletariaat NIET VERGETEN WORDEN, evenmin als de Spaans-rood-facistiese-regeering, die nu bezig is deze Spaanse makers te "berechten".

..... (vrije bewerking!)

E E N B R I E F K A R L L I E P K N E C H T A A N :

Aan het Koninklijke Militaire Gerechtshof,
B e r l i n

Berlijn 8 Mei 1916

Inzake de strafzaak tegen mij merk ik nog op:

1. Landverraad is voor der Internationale Socialist volkomen nonsens. Voor hem bestaat geen vyandelijke macht, waaraan hij zelfs maar in gedachten een "dienst zou kunnen bewijzen". Hij staat tegenover elke vreemde kapitalistiese regeering even revolutionair gezind als tegenover de eigene. Niet: "een vyandige regeering hand- en spandiersten bewijzer", maar "In internationale samenwerking met de socialisten der andere landen aan alle imperialistiese machten tegelijk afbreuk doen", dat is de quintessens van zijn streven.

Hij strydt in naam van het internationale proletariaat tegen het internationale kapitalisme. Hij grijpt hem daar aan, waar hij hem ontmoet en met succes kan treffen. Dat is: in het eigen land. (Onderstreeping van "Spartacus")
In het eigen land bestrydt hij de eiger regeering in naam van het in-

ternationale proletariaat als vertegenwoordigers van het internationale kapitalisme.

In dit dialecties proces, in den nationelen klassenstryd tegen den oorlog verwezenlijkt zich de internationale klassenstryd tegen den oorlog. Dat is de zin van de woorden van Jaures, die als motte gekozen zijn bij mijn eind Maart 1915 verschenen geschrift "Klassenstrid tegen den oorlog!"

2. Zouden bijvoorbeeld de Duitse Socialisten de Engelse regering en de Engelse Socialisten bijvoorbeeld de Duitse regering bestryden, dan ware zulks dwarsheid of erger.

Wie de vyand niet in de vertegenwoordigers aanvalt, in hen, die hem van aangezicht tot aangezicht tegenover staan, doch degenen voor wie hijzelf veilig buiten schot is, evenals zij voor hem, en dat nog wel helemaal onder goedkeuring en op verlanger van de eigen regering (d.w.z. slechts de vertegenwoordigers van het imperialisme tegenover welke hij direct komt te staan) is geen socialist, maar een treurige dienaar van de heersende klasse.

EEN DERGELIJKE POLITIEK IS OORLOGSOPHITSING EN GEEN KLASSENSTRYD,
M A A R H E T T E G E N D E F E L E R V A N ! (Spt. van "Spartacus")

Ongetwijfeld heeft de internationale socialist, en zeker hij, aangezien hij de klassenstryd tegen de eigen regering voert, het recht ook vreemde regeringen nate vallen. Daarvoor echter zijn in alle landen, ook in Duitsland, genoeg krachten, valsheid en demagogie, zodat hij zijn volle kracht moet wijden aan de aanval tegen de eigen regering, om tenminste de ergste verwarring tegen te gaan.

Daarom heb ik mij hier niet bezig te houden met de zonden van anderen, doch met die van de Duitse regering; ja, het is mijn plicht vreemde regeringen tegen ongegronde beschuldigingen in bescherming te nemen, omdat onwaarheid nooit te vergoelijken is en omdat dergelijke onwaarheden tans meer dan ooit dienstbaar worden gemaakt aan het verwerpelijke doel van volksophitsing en het prikkelen van de oorlogshart.

Ik heb de buitenlandse regeringen, waar zich maar de gelegenheid voordeed, in haar eigen land met open vizier bestreden, en deed zulks in Duitsland, wanneer ik daarvan in het buitenland succes in socialistiese zin verwachtte of daardoor tegelijk openlijk de Duitse regering kon aanvallen.

Wegens mijn stryd tegen het Czarisme en de Czaristiese politiek van de Duitse regering ben ik jarenlang door de Duitse Overheid vervolgd. Onmiddellijk voor het uitbreken van de oorlog, werd ik daarvoor door het Pruisiese Huis van Afgevaardigden - alle parlementaire overleveringen ten spijt - uit haat en verontwaardiging voor de ereraad van de balie gedagd; gedurende de oorlog - in November 1914 - werd het proces tegen mij met een schuldig bevinden beëindigd. Ik zal daarvoor het materiaal overhardiger, waaruit valt op te maken, hoe ik onder de tegenwoordigen verhoudingen aanvallen op vijandigen regering beschouw.

3. Het behoort tot het wezen van de bewuste internationale stryd, dat de socialist de samenwerking van socialisten in alle landen beziet als een onverbrekkelijk geheel, dat hij BEWUST, voor zijn deel, in zijn land meedoet aan deze arbeidsverdeling voor een gemeenschappelijk doel, dat hij BEWUST zijn stryd en die van de socialisten in andere landen beschouwt als elkaar aanvullende functies en zo tevens de stryd tegen de regeringen in zijn bewustzijn opneemt.

De tegenstander in het eigen land ten opzichte van dit Int. gezichtspunt naar voren te schuiven, kan de indruk maken van een verontschuldiging, van onzekerheid, van besluiteloosheid en daardoor de klassenstryd verzwakken. Wanneer dit standpunt uitgesproken moet worden, dan slechts als propaganda onder hen, die te winnen zijn voor de Int. Soc. politiek tegen de oorlog en om deze politiek tot een bewuste politiek te maken bij hen die haar voeren.

In dezen zin en in dezen vorm treedt de oorlog van het kapitalisme de sociale revolutie van de arbeidersklasse tegemoet. Dienstplichtige Liebkecht.

ENIGE ASPECTEN VAN DE ITALIAANSE RASSEN-LEER | (I.A.M.F.)

Italië beleeft, schrijft Giustizia e Libertà, een in Parijs verschijnend anti-fascistisch blad, een crisis. De Spaanse oorlog duurt veel langer dan voorzien was, en is oorzaak van de verzwakking der Italiaanse positie in Europa. Duitsland staat aan de Brenner, de as Berlijn-Rome heeft zijn soepenheid verloren, en de vernietiging van de Volkenbond zowel als van iedere andere vorm van Europese samenwerking zijn dingen die Mussolini veel minder van pas komen dan men denken zou. Mussolini heeft momenteel slechts de keus tussen een groeiende voogdij van Hitler of een verandering van kamp, waardoor hij aan de genade van de "demo-plutocratiën" zou zijn overgeleverd.

EEN VERANDERING van buitenlandse politiek is bovendien niet mogelijk zonder Mussolini's prestige en dat zijner familie ernstig te schokken. De Franco gezonden voorraden aan militair materiaal zijn niet vervangen geworden: een duidelijk bewijs van onmacht om een zelfs succesrijke afloop van de Spaanse oorlog te exploiteren door een Europese krijg, de enige mogelijkheid om de verhoudingen in Europa ten gunste van Italië te veranderen. Minder dan ooit is Mussolini heer over oorlog en vrede. Deze toestand heeft in het buitenland geleid tot een scherper toezicht op het volk, zowel als tot zekere afleidings-manceuvres (sterke hitlerisatie der party, het gebruik van jii in plaats van u, stryd tegen das en boord, rassisme en anti-semitisme.) en tot een poging van Mussolini om zich los te maken van de verantwoordelijkheid voor de gevoerde politiek. Veranderde hij zijn politiek dan deed hij dat tot nu toe zelf. Tans gaat hij van party-secretaris, van minister veranderen. Van "zijn" party-secretaris, "zijn" minister, want hij is, ook constitutioneel, een soort koning. Intussen is het niet zo gemakkelijk om een nieuwe legitiemiteit te scheppen, zoals de aangelegenheid van het rassisme bewezen heeft. De rassenleer is - iets geheel nieuws in het fascistiese Italië - niet door Mussolini zelf, doch door zijn ministers geproclameerd. Er zat zelfs een komiese kant aan deze proclamatie, want er werd in verwezen naar redevoeringen van Mussolini alsof men hem niet rechtstreeks zijn oordeel over deze aangelegenheid kan kunnen vragen. Doch het ligt in de nieuwe lijn: Mussolini boven de toevalligheden van de politiek. Onverwachterwijze verzette het Vaticaan zich echter tegen de rassenpolitiek en de beweerdde halfgod geraakte in woede, sprak zich over de zaak uit en werd daardoor ook persoonlijk verantwoordelijk.

HET GENOEMDE BLAD merkt verder nog op, dat het geloofde, dat de universitaire cultuur van Italië nog heel wat dieper gevallen was dan uit het manifest betreffende de rassenleer blijkt. De enige ondertekenaar van naam is de Senator prof. Nicola Pende, die een zekere internationale vermaardheid verwierf. De rest van de personages zijn van 2de rang. Wat prof. Pende aangaat deze verdedigde tot nog toe een standpunt dat overeen kwam met dat der ernstige geleerden op dit gebied, en zoals bekend niets met het rassisme te maken heeft. Uit een artikel in No:43 van het tydscrift Riforma medica, jg. 1932, blijkt dat prof. Pende van oordeel was dat er in geen enkel Europees gebied zuivere rassen te vinden zijn. Giustizia e Libertà vergelijkt een artikel van Prof. Pende dat 31 Juli 1938 in de Popolo d'Italia verscheen met het manifest waarvan hij de belangrijkste ondertekenaar is. Daaruit blijkt dat deze geleerde overrucht van "standpunt" veranderd is.

Een groot aantal bladen hebben de onvergeeflijke fout begaan het woord ras met het woord souche (oorsprong, afstamming) te verwarren. Het manifest verwijst naar Mussolini's redevoeringen, doch M. heeft zich nooit over rassenprobleem uitgesproken, zodat men zich genoodzaakt ziet óf vast te blijven óf M. zijn uitspraken te vervalsen. De Duitse en Oostenrijkse emigranten zijn het ergste slachtoffer van: zij mogen niet vertrekken, doch evenmin werken en zijn zo aan een langzame dood prijs gegeven.

(iets verkort!)